

har set en Stemmeseddel, man saa let kunde betegne som særpræget som Nr. 5, der har et Mærke ud for Jensen-Sønderups Navn. Ingen Stemmeseddel vil være lettere at genkende end denne. Man kan sige, at den maa være skrevet med rystende Haand, men man kan ogsaa sige, at den er særpræget, thi den er saa højest ejendommelig, at jeg tror, man meget sjældent vil se en saadan Form for et Kryds.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) udtalte, at det var naturligt, om man med Hensyn til Kredssets Anbringelse kom til faste Regler, og fremførte her Betragtninger, som jeg i meget kan slutte mig til. Han talte om at faa afdelt Stemmeseddelen paa en noget anden Maade — det er muligt, at dette vil være hensigtsmæssigt —, saaledes at der bliver et bestemt Sted, hvor Krydset skal sættes; men jeg vil dog gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem anførte, at han ikke var enig i Indenrigsministeriets Cirkulære, og mente, at det i alle Tilfælde var rigtigt, at der kun skulde anføres Navn og Partibetegnelse, saa tror jeg, det er betænkeligt at fastsætte dette som en for alle Tilfælde gældende Regel i et Land, hvor Navnene er ens for saa mange, at man meget vel kan tænke sig, at to Kandidater endog af det samme Parti har et af vore almindelige Navne til fælles, og det vil da være nødvendigt, at Vælgerne faar at vide, f. Eks. hvilken af to Hansen'er de skal give deres Stemme, hvis disse to Hansen'er begge to stiller sig indenfor samme Parti. Jeg har kun villet gøre denne Bemærkning, fordi jeg tror, det vilde være urigtigt at fastsætte en for alle Tilfælde gældende Regel, thi som Hovedregel tror jeg meget vel, man kan nøjes med en Regel om Navn og Partibetegnelse.

Jeg har imidlertid væsentligst ønsket Ordet for at gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet vedrørende Tillægsmandaternes Fordeling og Godkendelse, idet det forekommer mig, at der hos Talerne fra Venstres og konservativ Side har fundet en Sammenblanding Sted af Tillægsmandaternes Fordeling og deres Godkendelse. De Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Skern gjorde angaaende Debatten om Færøerne, tog nemlig udelukkende Sigte paa Spørgsmaalet om Tillægsmandaternes Fordeling. For at Rigsdagen saa hurtigt som muligt kunde træde sammen, var det, at man med Hensyn til Færøerne mente, at man ikke længere end nødvendigt vilde udsætte den Fordeling af Tillægsmandaterne, som skulde gøre det muligt for Rigsdagen at konstituere sig. Det er ogsaa derfor, at det i Valgloven

bestemmes, hvornaar Fordelingen skal ske, og det er udtrykkelig sagt, at den ikke skal ske, før efter at de eventuelle Omvalg, som omhandles i Valgloven, har fundet Sted. Naar Omvalget har fundet Sted, foregaar Fordelingen, thi da har Indenrigsministeriet det indtil da foreliggende Materiale, om hvilket det staaer, at det senere skal indsendes til Rigsdagen, og paa Grundlag af dette foreliggende Materiale: Valgene med eventuelle Omvalg, foretages Fordelingen. Derefter er Rigsdagen i Stand til at konstituere sig, thi saa kan Indehaverne af Kredsvalgene og Tillægsmandaterne møde. Men hvis nu den Opfattelse var rigtig, som er gjort gældende af visse ærede Medlemmer, at den Prøvelse og Godkendelse af Tillægsmandaterne, som derefter skulde finde Sted, skulde ske uafhængigt af Kredsmandaternes Godkendelse, saa vilde Rigsdagens Godkendelse af Tillægsmandaterne indskrænke sig til en ganske simpel Undersøgelse af, om der var regnet rigtigt i Indenrigsministeriet, og om Lovens Regler var fulgte. Der er imidlertid intet som helst i Valgloven, som tyder paa, at Rigsdagens Myndighed med Hensyn til Tillægsmandaternes Godkendelse udelukkende skulde være rettet paa dette ene at konstatere, om Indenrigsministeriet har foretaget en rigtig og lovlig Beregning, alt tyder tværtimod paa, at Rigsdagens Myndighed med Hensyn til Godkendelse af Tillægsmandaterne er nøjagtig den samme som dens Myndighed overfor Godkendelsen af Kredsvalgene.

Nu har man villet gøre gældende, at det af forskellige Hensigtsmæssighedsgrunde var rigtigt at gaa til Tillægsmandaternes Godkendelse straks, men hvad er det, der vil fremkomme, hvis man gør det? Der kan derved ske, at naar Rigsdagen eventuelt beslutter at kassere et Valg, og at der skal finde et nyt Valg Sted, kan dette ikke foregaa paa samme Maade som det første Valg. Hvad det foreliggende Tilfælde angaar, stillede der sig jo tre Kandidater, Jensen-Sønderup, Fog-Petersen og Kidde. Saafremt Rigsdagen nu vilde godkende Tillægsmandaterne uafhængigt af Spørgsmaalet om Kredsvalgets Gyldighed, saa vilde det nye Valg, det, som skal træde i Stedet for det kasserede, ikke kunne gælde mere end de to af de Kandidater, som optraadte ved det første Valg, idet den tredie allerede var godkendt, og det kasserede Valg vilde derigennem faa den Ejendommelighed, at man betragtede det som gyldigt for den ene af de tre Kandidater, men ugyldigt for de to andre. Det er derfor ganske